

Biuletyn

ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ

ISSN 2083-4403

Nr 51 (410) • 30 grudnia 2016

Orędzie Ojca Świętego Franciszka na Światowy Dzień Pokoju 1 stycznia 2017

Wyrzeczenie się przemocy: styl polityki na rzecz pokoju

1. Na początku tego nowego roku składam najszczerze życzenia pokoju mieszkańcom i narodom świata, szefom państw i rządów, a także przywódcom wspólnot religijnych oraz różnych instytucji społeczeństwa obywatelskiego. Życzę pokoju każdemu mężczyźnie, kobiecie, chłopcu i dziewczynce, i modlę się, aby obraz i podobieństwo Boga w każdym człowieku pozwoliły nam uznawać się nawzajem za święte dary obdarzone ogromną godnością. Zwłaszcza w sytuacjach konfliktowych szanujmy tę «najgłębszą godność» i sprawmy, aby wyrzeczenie się przemocy stało się naszym stylem życia.

Jest to Orędzie na I Światowy Dzień Pokoju. W pierwszym, papież Paweł VI skierował do wszystkich ludów, nie tylko do katolików, jednoznaczne słowa: «Ostatnie lata historii naszego wieku ukazały z całą jasnością, że tylko pokój może zapewnić ludzkości prawdziwy postęp — nie zaś konflikty między agresywnymi nacjonalizmami, nie podboje dokonywane przemocą, nie represje narzucające pozorny ład społeczny». Przestrzegaj przed «niebezpieczeństwem, jakim jest przekonanie, że sporów międzynarodo-

wych nie można rozwiązać w sposób rozumny, to znaczy przez negocjacje oparte na prawie, sprawiedliwości i równości, a jedynie przez zastosowanie zastraszającej i śmiertelnej siły». Sprzeciwiając się temu, cytował Pacem in terris swego poprzednika św. Jana XXIII i chwalił «zmysł i umiłowanie pokoju opartego na prawdzie, na sprawiedliwości, wolności i miłości». Uderza aktualność tych słów, które są dziś nie mniej ważne i przynaglące niż pięćdziesiąt lat temu.

Przy tej okazji pragnę skoncentrować się na działaniu bez użycia przemocy jako stylu polityki pokoju i prosić Boga, aby pomógł nam wszystkim kierować się rezygnacją z przemocy w głębi naszych uczuć i wartości osobistych. Niech miłość i wyrzeczenie się przemocy inspirować sposób, w jaki traktujemy siebie nawzajem w relacjach międzyosobowych, społecznych i międzynarodowych. Kiedy ofiary przemocy potrafią oprzeć się pokusie zemsty, mogą być najbardziej wiarygodnymi uczestnikami procesów budowania pokoju bez przemocy. Oby od szczybla lokalnego i powszedniego aż po światowy wyrzeczenie się przemocy stało się charakterystycznym stylem naszych decyzji, naszych relacji, naszych działań, polityki we wszystkich jej formach.

Rozbity świat

2. Miniony wiek spustoszyły dwie straszliwe wojny światowe, groziła mu wojna nuklearna oraz wiele innych konfliktów, podczas gdy dzisiaj mamy do czynienia niestety ze straszliwą wojną światową w kawałkach. Trudno dojść, czy dziś w świecie jest mniej czy więcej przemocy, niż to było wczoraj, ani też czy nowoczesne środki przekazu oraz mobilność charakteryzująca naszą epokę sprawiają, że jesteśmy bardziej świadomi przemocy, czy też bardziej do niej nawykli.

W każdym razie ta przemoc, dokonująca się «w kawałkach», na różne sposoby i na różnych poziomach

powoduje ogromne cierpienia, których jesteśmy świadomi: wojny w różnych krajach i na różnych kontynentach; terroryzm, przestępczość i nieprzewidywalne ataki zbrojne; nadużycia, których ofiarami padają migranci oraz ofiary handlu ludźmi; dewastacja środowiska. W jakim celu? Czy przemoc pozwala osiągnąć trwałe i wartościowe cele? Czy wszystkim, co zyskuje, nie jest może wywołanie represji i spirali śmiertelnych konfliktów, które przynoszą korzyści jedynie nielicznym «watażkom»?

Przemoc nie jest lekarstwem dla naszego rozbitego świata. Reagowanie przemocą na przemoc prowadzi w najlepszym wypadku do przymusowej migracji i ogromnego cierpienia, ponieważ znaczne zasoby przeznaczane są na cele wojskowe zamiast zaspokajać codzienne potrzeby ludzi młodych, rodzin w trudnej sytuacji, osób starszych, chorych, zdecydowanej większości mieszkańców świata. W najgorszym przypadku może to doprowadzić do śmierci fizycznej i duchowej wielu osób, jeśli nie wręcz wszystkich.

Dobra Nowina

3. Jezus również żył w czasach przemocy. Nauczał, że prawdziwym polem bitwy, na którym mierzą się ze sobą przemoc i pokój, jest ludzkie serce: «Z wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli» (Mk 7, 21). Ale przesłanie Chrystusa, w obliczu tej rzeczywistości, daje odpowiedź zdecydowanie pozytywną: niestrudzenie głosił On bezwarunkową miłość Boga, który przyjmuje i przebacza, oraz nauczał swoich uczniów, by miłowali nieprzyjaciół (por. Mt 5, 44) oraz nadstawiali drugi policzek (por. Mt 5, 39). Gdy Jezus uniemożliwił oskarżycielom cudzołożnicy jej ukamienowanie (por. J 8, 1-11) oraz kiedy w noc przed śmiercią nakazał Piotrowi schować miecz do pochwy (por. Mt 26, 52) wskazał drogę wyrzeczenia się przemocy, i poszedł nią aż do końca, aż po krzyż, przez który zaprowadził pokój i zniszczył wrogość (por. Ef 2, 14-16). Dlatego ten, kto przyjmuje Jezusową Dobrą Nowinę, potrafi rozpoznać przemoc, którą nosi w sobie i pozwala, by uleczyło go Boże miłosierdzie, przez co staje się z kolei narzędziem pojednania, zgodnie z wezwaniem św. Franciszka z Asyżu: «Jak ustami głosicie pokój, tak a nawet jeszcze bardziej miejcie go w sercach waszych».

Być prawdziwymi uczniami Jezusa dziś oznacza także przyjąć Jego propozycję wyrzeczenia się przemocy. Jest ona — jak stwierdził mój poprzednik Benedykt XVI — «realistyczna, ponieważ wynika z uznania, że na świecie jest zbyt wiele przemocy, zbyt wiele niesprawiedliwości, a zatem nie da się

przewyciężyć tej sytuacji inaczej, jak tylko dając więcej miłości, więcej dobra. Owo 'więcej' pochodzi od Boga». I dodał z mocą: «Odrzucenie przemocy nie jest dla chrześcijan posunięciem czysto taktycznym, ale sposobem bycia osoby, postawą człowieka, który jest tak bardzo przekonany o miłości Bożej i o Jego mocy, że nie boi się walczyć ze złem jedynie bronią miłości i prawdy. Miłość nieprzyjaciół jest zaczątkiem 'rewolucji chrześcijańskiej'». Słusznie Ewangelia nakazująca miłować naszych nieprzyjaciół (Łk 6, 27), jest uważana za «magna charta chrześcijańskiego niestosowania przemocy, które nie polega na kapitulacji w obliczu zła (...), ale na odpowiadaniu na zło dobrem (por. Rz 12, 17-21), co pozwala przerwać łańcuch niesprawiedliwości».

Mocniejsze niż przemoc

4. Rezygnacja z przemocy bywa rozumiana jako poddanie się, niezaangażowanie i bierność, ale w rzeczywistości tak nie jest. Gdy Matka Teresa otrzymała Pokojową Nagrodę Nobla w 1979 r., wyraźnie sformułowała swoje przesłanie o czynnym niestosowaniu przemocy: «W naszej rodzinie nie potrzebujemy bomb i broni, niszczenia, by zaprowadzać pokój, ale jedynie bycia razem, miłowania się nawzajem (...). I będziemy zdolni przewyciężyć wszelkie zło, które jest w świecie». Siła broni jest bowiem zwodnicza. «Gdy handlarze bronią prowadzą swoją działalność, biedni twórcy pokoju po to tylko, by pomóc jakiejś osobie, innej, jeszcze innej i jeszcze innej, oddają życie». Dla tych czyniących pokój Matka Teresa jest «symbolem, ikoną naszych czasów». We wrześniu tego roku z wielką radością ogłosiłem ją świętą. Wyraziłem uznanie dla jej gotowości służenia wszystkim przez «przyjmowanie i obronę ludzkiego życia, zarówno nienarodzonego, jak i opuszczonego i odrzuconego. (...) Pochylała się nad osobami wycieńczonymi, umierającymi na poboczach dróg, uznając godność, jaką obdarzył je Bóg; mówiła możliwym ziemni, aby uznali swoje winy za zbrodnie — za zbrodnie! — ubóstwa, które sami stworzyli». W odpowiedzi na to, jej misją — a pod tym względem reprezentuje tysiące, a wręcz miliony osób — jest wielkoduszne i pełne poświęcenia wychodzenie na spotkanie ofiar, dotykanie i opatrywanie każdego poranionego ciała, leczenie wszelkiego złamanego życia.

Walka bez przemocy prowadzona stanowczo i konsekwentnie przyniosła imponujące rezultaty. Na zawsze pozostaną w pamięci sukcesy osiągnięte przez Mahatmę Gandhiego i Khana Abdula Ghaffara Khana w wyzwoleniu Indii oraz Martina Luthera Kinga w kampanii przeciwko dyskryminacji rasowej. Szczególnie kobiety są często przywódczyniami walki bez

przemocy, jak na przykład, Leymah Gbowee oraz tysiące liberyjskich kobiet, które organizowały spotkania modlitewne i pokojowe protesty (pray-ins), i doprowadziły do negocjacji na wysokim szczeblu, aby położyć kres drugiej wojnie domowej w Liberii.

Nie możemy również zapominać o epokowej dekadzie, która zakończyła się upadkiem reżimów komunistycznych w Europie. Wspólnoty chrześcijańskie przyczyniły się do tego przez wytrwałą modlitwę i odważne działanie. Szczególne znaczenie miała posługa i nauczanie św. Jana Pawła II. Zastanawiając się nad wydarzeniami z 1989 r. w encyklice *Centesimus annus* (1991 r.), mój poprzednik wskazał, że epokowa zmiana w życiu ludów, narodów i państw dokonuje się poprzez «walkę pokojową, która posługuje się jedynie bronią prawdy i sprawiedliwości». Ta droga przemian politycznych wiodąca do pokoju była możliwa po części dzięki «wysiłkowi ludzi, którzy nie uciekali się do przemocy, zaś odmawiając konsekwentnie ustąpienia przed potęgą siły, zawsze umieli znaleźć skuteczne formy świadczenia o prawdzie». I stwierdził: «Niech ludzie nauczą się walczyć o sprawiedliwość bez uciekania się do przemocy, wyrzekając się walki klas w sporach wewnętrznych i wojny w konfliktach międzynarodowych».

Kościół zaangażował się we wprowadzanie w życie odrzucających przemoc strategii, które mają na celu umacnianie pokoju w wielu krajach, zachęcając nawet najbardziej brutalne strony do wysiłków na rzecz budowy sprawiedliwego i trwałego pokoju.

Ten wysiłek na rzecz ofiar niesprawiedliwości i przemocy nie jest wyłącznym dziedzictwem Kościoła katolickiego, ale właściwy jest wielu tradycjom religijnym, dla których «współczucie i rezygnacja z przemocy są istotne i wskazują drogę życia». Powtarzam stanowczo: «Żadna religia nie jest terrorystyczna». Przemoc jest znieważaniem imienia Boga. Nigdy nie przestaniemy powtarzać: «Imię Boga nigdy nie może usprawiedliwiać przemocy. Tylko pokój jest święty, a nie wojna!».

Domowe źródła polityki wyrzekającej się przemocy

5. Jeśli przemoc bierze początek w ludzkim sercu, to bardzo ważne jest chodzenie drogą niestosowania przemocy przede wszystkim w obrębie rodziny. Jest to składnik radości, jaką daje miłość, którą przedstawiłem w marcu tego roku w adhortacji apostołskiej *Amoris laetitia*, na zakończenie dwóch lat refleksji Kościoła na temat małżeństwa i rodziny. Rodzina jest niezbędnym «tygłem», dzięki któremu małżon-

kwie, rodzice i dzieci, bracia i siostry uczą się porozumiewać ze sobą oraz bezinteresownie troszczyć się o siebie nawzajem oraz gdzie tarcia lub nawet konflikty muszą być przezwyciężane nie przy pomocy siły, lecz poprzez dialog, szacunek, szukanie dobra innych, miłosierdzie i przebaczenie. Z wnętrza rodziny radość płynąca z miłości rozprzestrzenia się w świecie i promieniuje na całe społeczeństwo. Ponadto etyka braterstwa i pokojowego współżycia osób i narodów nie może opierać się na logice strachu, przemocy i zamknięcia, ale jej podstawą musi być odpowiedzialność, szacunek i szczerzy dialog. W związku z tym kieruję apel o rozbrojenie, a także o zakaz i likwidację broni jądrowej: zastraszanie nuklearne i groźba gwarantowanego wzajemnego zniszczenia nie mogą być podstawą tego rodzaju etyki. Równie żarliwie błagam o powstrzymanie przemocy domowej oraz nadużyć w stosunku do kobiet i dzieci.

Jubileusz Miłosierdzia, który zakończył się w listopadzie bieżącego roku, był zachętą do spojrzenia w głąb naszych serc i pozwolenia, aby do nich wkroczyło miłosierdzie Boga. Rok Jubileuszowy sprawił, że uświadomiliśmy sobie, jak bardzo liczne i różne od siebie są osoby i grupy społeczne, które traktuje się z obojętnością, padają ofiarami niesprawiedliwości i doznają przemocy. Są one częścią naszej «rodziny», są naszymi braćmi i siostrami. Dlatego polityka wyrzeczenia się przemocy musi zaczynać się w murach domowych, aby następnie rozprzestrzeniać się na całą rodzinę ludzką. «Przykład świętej Teresy z Lisieux zachęca nas do praktykowania małej drogi miłości, by nie przegapić okazji do dobrego słowa, uśmiechu, każdego małego gestu, zasiewającego pokój i przyjaźń. Na ekologię integralną składają się również proste codzienne gesty, przełamujące logikę przemocy, wyzysku, egoizmu».

Moja zachęta

6. Budowanie pokoju przez czynne wyrzeczenie się przemocy jest konieczne i zgodne z nieustannymi wysiłkami Kościoła w celu ograniczenia użycia siły poprzez normy moralne, jego udział w pracach instytucji międzynarodowych oraz dzięki kompetentnemu wkładowi wielu chrześcijan w prace ustawodawcze na wszystkich poziomach. Sam Jezus podsuwa nam «podręcznik» tej strategii budowania pokoju w tak zwanym Kazaniu na Górze. Osiem Błogosławieństw (por. Mt 5, 3-10) nakreśla profil osoby, którą możemy nazwać błogosławioną, dobrą i autentyczną. Jezus mówi: błogosławieni cisi, miłosierni, wprowadzający pokój, czystego serca, ci, którzy łakną i pragną sprawiedliwości.

Jest to również program i wyzwanie dla zwierzchników politycznych i religijnych, zwierzchników instytucji międzynarodowych, szefów przedsiębiorstw oraz mediów całego świata: stosowanie Błogosławieństw w sposobie wypełniania swoich obowiązków. Wyzwanie, by budowali społeczeństwo, wspólnotę lub przedsiębiorstwo, za które są odpowiedzialni, stylem czyniących pokój; by okazali miłosierdzie, wyrzekając się odrzucania ludzi, niszczenia środowiska i chęci zwycięstwa za wszelką cenę. Wymaga to gotowości do «przyjęcia konfliktu, rozwiązania go i przemienienia w ogniwo nowego procesu». Działanie w ten sposób oznacza wybór solidarności jako stylu tworzenia historii i budowania przyjaźni społecznej. Czynne odrzucenie przemocy jest sposobem pokazania, że jedność jest naprawdę silniejsza i bardziej owocna niż konflikt. Wszystko na świecie jest ściśle ze sobą powiązane. Oczywiście, może się zdarzyć, że różnice będą rodzić zatargi: rozwiążmy je w sposób konstruktywny, bez przemocy, aby «napięcia i różnice mogły tworzyć wieloraką jedność rodzącą nowe życie», zachowując «cenną konstruktywność dwóch przeciwstawnych biegunów».

Zapewniam, że Kościół katolicki będzie wspierał wszelkie próby budowania pokoju także poprzez aktywne i twórcze wyrzeczenie się przemocy. 1 stycznia 2017 r. rozpocznie działalność nowa Dykasteria ds. Integralnego Rozwoju Człowieka, która pomoże Kościołowi coraz bardziej skutecznie promować «bezcenne dobra, jakimi są sprawiedliwość, pokój i ochrona stworzenia» oraz troska o migrantów, «potrzebujących, chorych i wyłączonech, zepchniętych na margines i ofiary konfliktów zbrojnych oraz katastrof naturalnych, więźniów, bezrobotnych i ofiary wszelkich form niewolnictwa i tortur». Każde działanie w tym kierunku, nawet skromne, przyczynia się do budowania świata wolnego od przemocy, co stanowi pierwszy krok w kierunku sprawiedliwości i pokoju.

Na zakończenie

7. Zgodnie z tradycją podpisuję to orędzie 8 grudnia, w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Maryja jest Królową Pokoju. Kiedy narodził się Jej Syn, aniołowie wielbili Boga i życzyli pokoju ludziom dobrej woli (por. Łk 2, 14). Prośmy Maryję Pannę, by była naszą przewodniczką.

«Wszyscy pragniemy pokoju; tak wiele osób buduje go każdego dnia poprzez małe gesty; wielu cierpi i z cierpliwością znosi trud tak licznych usiłowań, by go

budować». W 2017 r. starajmy się, poprzez modlitwę i działania, stawać się ludźmi, którzy wygnali przemoc ze swego serca, słów i gestów oraz budować wspólnoty bez przemocy, które troszczą się o wspólny dom. «Nic nie jest niemożliwe, jeśli zwracamy się do Boga w modlitwie. Wszyscy mogą być twórcami pokoju».

Dyspensa

Mając na uwadze, że w piątek 30 grudnia br. przypada święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa.

Biorąc pod uwagę rodzinny charakter tegoż święta oraz radosny charakter przeżywania czasu Narodzenia Pańskiego, po rozważeniu słusznych przyczyn duszpasterskich, udzielam zgodnie z kanonem 87 par. 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego wszystkim osobom przebywającym w granicach Archidiecezji Gdańskiej dyspensy od zachowania nakazanej w piątek wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych.

Korzystających z dyspensy zobowiązuję, aby tego dnia ofiarowali dowolną modlitwę według intencji Ojca Świętego.

/-/ + Sławoj Leszek Głódz
Arcybiskup
Metropolita Gdański

Komunikaty

Koncert kolęd, wystąpi „Zespół Składzie

Zespół w Składzie to 7-osobowa grupa złożona ze znanych polskich muzyków, grających na co dzień w takich zespołach jak: Luxtorpeda, Arka Noego, 2Tm2,3, Happysad, Deus Meus oraz współpracujących z Martyną Jakubowicz, Urszulą Dudziak, Lidią Pospieszalską, Smolikiem. Od kilkunastu lat w okresie Bożego Narodzenia grają wspólnie kolędy gromadząc wiele osób w kościołach czy na innych spotkaniach. Koncerty mają wymiar ewangelizacyjny. Utwory są przeplatane kerygmatycznymi tekstami oraz świadectwami muzyków.

Koncert odbędzie się w kościele pw. NMP Matki Kościoła i św. Katarzyny Szwedzkiej w Gdańsku Zielo-

nym Trójkącie 2 stycznia 2017 roku o godz. 18.30.

► 2 stycznia 2017

Spotkanie opłatkowe dla rolników

Spotkanie opłatkowe dla rolników Archidiecezji Gdańskiej odbędzie się w uroczystość Objawienia Pańskiego, w piątek dnia 6 stycznia 2017 r., o godz. 16.00 w Gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Trąbkach Wielkich.

Konkurs filmowy „Moje ŚDM”

Polecamy inicjatywę konkursu filmowy „Moje ŚDM” – objęty patronatem Prezes Rady Ministrów Beaty Szydło i kard. Stanisława Dziwisza. Celem konkursu jest zaprezentowanie autorskich materiałów filmowych, dokumentujących wydarzenia z tygodnia Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie w dniach 25-31 lipca 2016 roku. Szczegóły konkursu znajdują się na stronie: <http://episkopat.pl/konkurs-filmowy-moje-sdm/>

„Zimowisko Caritas”

Wiele rodzin dzięki rządowemu programowi rodzina 500+ może pozwolić sobie na więcej, jednak pozostaje wiele takich które cały czas potrzebują naszej pomocy i wsparcia. Dlatego nie chcemy rezygnować z zimowego dla dzieci wywodzących się z ubogich i wielodzietnych rodzin. Jak co roku odbędą się one w Ośrodku szkoleniowo - kolonijnym w Warzeniu.

Terminy turnusów:

I turnus: 14.01-20.01.2017

II turnus: 21-27.01.2017.

Na zimowisko zapraszamy dzieci w wieku 7–12 lat (uczniów szkoły podstawowej, roczniki 2004-2009), którym pragniemy zapewnić nie tylko opiekę i wyżywienie, lecz także atrakcyjny program.

Dzięki pozyskanym m.in. z Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom środkom możemy zaproponować Księżom i Parafialnym Zespołom Caritas możliwość skorzystania z tej formy wypoczynku dla dzieci w cenie 120,00 zł od dziecka.

Wspólnymi siłami zadbajmy, by na wypoczynek pojechały te najbardziej potrzebujące tego dzieci, które nie były jeszcze nigdy na takim wyjeździe.

O współfinansowanie turnusów prosimy Parafialne Zespoły Caritas oraz Księży Proboszczów, by wyjazd ten nie obciążał budżetu będących w trudnej sytuacji rodzin.

Demonstracje organów oliwskich w roku 2017

Informujemy uprzejmie, że w roku 2017 demonstracje organów oliwskich (20 minutowy koncert) odbywać się będą w Bazylice Archikatedralnej w Oliwie w następujących godzinach:

styczeń - luty - marzec

w dni powszednie i soboty o godz. 12
w niedziele oraz 6 stycznia o godz. 15

kwiecień

w dni powszednie i soboty o godz. 11, 12
w niedziele o godz. 15, 16

maj

w dni powszednie i soboty o godz. 10, 11, 12, 13
w niedziele oraz 3 maja o godz. 15, 16

czerwiec

w dni powszednie o godz. 10, 11, 12, 13, 15, 16
w soboty o godz. 10, 11, 12, 13, 14, 15
w niedziele o godz. 15, 16, 17

lipiec - sierpień

w dni powszednie o godz. 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17
w soboty o godz. 10, 11, 12, 13, 14, 15
w niedziele oraz 15 sierpnia o godz. 15, 16, 17

wrzesień

w dni powszednie i soboty o godz. 10, 11, 12, 13
w niedziele o godz. 15, 16

październik

w dni powszednie i soboty o godz. 11, 12
w niedziele o godz. 15

listopad – grudzień

w dni powszednie i soboty o godz. 12
w niedzielę o godz. 15
Równocześnie informujemy, że demonstracji organów nie będzie w dniach:
1 stycznia 2017 r.

1 marca (popielec)
 od 13 do 18 kwietnia włącznie (święta wielkanocne)
 15 czerwca (Boże Ciało)
 1, 2 listopada
 od 22 do 31 grudnia
 1 stycznia 2018 r.
 Harmonogram wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 roku. Powiadamiając o powyższym prosimy uprzejmie o dostosowanie programu wycieczek do wskazanych terminów.
 Demonstracje lub dłuższe koncerty dodatkowe, prosimy zamawiać co najmniej z tygodniowym wyprzedzeniem.

Europejska Inicjatywa Obywatelska w obronie Małżeństwa i Rodziny „Mama Tata i Dzieci”

Za zgodą Księdza Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego zostaną przekazane do parafii drogą elektroniczną i pocztą tradycyjną materiały dotyczące Europejskiej Inicjatywy Obywatelskiej w obronie Małżeństwa i Rodziny „Mama Tata i Dzieci”, zaaprobowanej przez Konferencję Episkopatu Polski i domagającej się szacunku dla rodziny opartej na małżeństwie jednego mężczyzny z jedną kobietą. Celem jest zebranie w Europie jednego miliona podpisów do 10. grudnia br.

Zachęcamy do zorganizowania zbierania podpisów w najbliższe niedziele. Zebrane podpisy prosimy przesłać na adres zamieszczony w przekazanych materiałach. Szczegóły otrzymają Księża pocztą oraz są dostępne także na stronie: www.mamatataidzieci.pl jak i u Koordynatora Krajowego Akcji: Jana Urmańskiego, tel. 501 089 822; e-mail: jan.urman-ski@mamatataidzieci.pl

Zmiana siedziby Diecezjalnej Poradni Rodzinnej

Informujemy, że decyzją Księdza Arcybiskupa Sławoja Leszka Głódzia Metropolity Gdańskiego siedziba Diecezjalnej Poradni Rodzinnej z dniem 1 października 2016 roku została przeniesiona z Gdańska-Oliwy, Pl. Bpa E. Nowickiego 2 do Sanktuarium Matki Bożej Brzemiennej w Gdańsku-Matemblewie, ul. Matemblewska 67. Telefon kontaktowy pozostaje bez zmian 58 552 18 81. Wszelkie informacje i zapisy do specjalistów odbywają się w godzinach urzędowania sekretariatu od poniedziałku do piątku w godz. 9.00 – 14.00.

dowania sekretariatu od poniedziałku do piątku w godz. 9.00 – 14.00.

Komunikat dotyczący Grup Modlitwy Ojca Pio

Krajowy moderator Grup Modlitwy Ojca Pio, br. Roman Rusek, OFM-Cap zwraca się z prośbą do Parafii Archidiecezji Gdańskiej, w których istnieją Grupy Modlitwy Ojca Pio o przesłanie następujących danych, tj.:

- nazwa Parafii, jej adres oraz strona internetowa,
 - rok powstania Grupy Modlitwy Ojca Pio,
 - opiekun grupy,
 - dane kontaktowe z Grupy Modlitwy Ojca Pio (imię, nazwisko, adres email oraz telefon kontaktowy) oraz odpowiedzi na poniższe pytania, tj.:
 - czy dana Grupa Modlitwy Ojca Pio została zatwierdzona przez Biskupa?
 - czy dana Grupa Modlitwy Ojca Pio została zgłoszona w San Giovanni Rotondo?
- Omawiane dane należy przesłać na następujący adres poczty elektronicznej br. Zdzisława Dumy, OFM-Cap: duma.z@op.pl

W mediach

Radio Plus

CODZIENNIE (PONIEDZIAŁEK – PIĄTEK)

Ewangeliarz

7 dni w tygodniu, zawsze o 6.10 fragment Ewangelii na dany dzień z komentarzem ks. Grzegorza Michalczyka.

Wiek i Wieków

Codziennie o 6.50. Program Artura Moczarskiego – kalendarium i sylwetka patrona dnia.

Nocne Światła

Od poniedziałku do czwartku od 23.00 do 01.00 prowadzona przez Pawła Krzemińskiego z udziałem gościa (duchowny, socjolog, psycholog, filozof) i słuchaczy (telefonicznie). Tematyka wywodząca się wprost z Dekalogu.

NIEDZIELA

7.00 Radiowy przekaz Mszy św. z kościoła św. Brygidy w Gdańsku.

7.50 „Rozmowa z metropolitą” - cotygodniowa rozmowa Adama Hlebowicza z metropolitą gdańskim arcybiskupem Sławojem Leszkiem Głódziem na najbardziej aktualne tematy Kościoła, Polski i świata.

8.00 – 9.00 „Ósma Godzina Czytań”

Biblijna audycja Artura Moczarskiego emitowana w niedzielę o 8.00, której punktem wyjścia do rozmowy jest cytat z Pisma Świętego. Rozważania na temat treści i przesłania w nim zawartego w kontekście wartości chrześcijańskich.

9.00 – 9.05 Serwis Z Życia Kościoła

W niedzielę po wiadomościach o 9.00 specjalny serwis dotyczący spraw Kościelnych. Dodatkowe podsumowanie informacji z tygodnia.

9.05 -10.00 „Plus znaczy więcej” – Iwona Demśka wraz z zaproszonymi gośćmi opisuje ich pasje, z angażowania, ważne wydarzenia z zakresu kultur-religii i obyczajowości.

11.00 – 12.00 Kościół Wczoraj, Dziś i Jutro
Piotr Zworski rozmawia z ekspertami, duchownymi, dziennikarzami KAI

20.00 – 20.59 Obrazy Z Historii Kościoła
Program historyczny Marcina Bąka. W audycji poruszane są kwestie związane z udziałem Kościoła w życiu i rozwoju Polski oraz Europy na przestrzeni wieków.

21.00 – 21.59 Obserwatorium Radia PLUS
Autorska audycja Patrycji Michońskiej nadawana w niedzielę o 21.00 wspierająca Naukę Kościoła i wartości chrześcijańskie.

PONIEDZIAŁEK

20.00 – 22.00 Kościół Według Marka
Poniedziałkowy wieczór to tradycyjnie czas Marka Zająca i jego gościa (osoba duchowna).
Audycja oparta na interakcji ze słuchaczami, odpowiedziach na pytania, życiowych drogowskazach.

Magazyn katolicki „Droga”

Pod redakcją Jolanty Roman - Stefanowskiej w TVP3 Gdańsk emisja w każdą niedzielę o godz. 18.00. Powtórka programu w poniedziałek godz. 17.30 i 19.30, we wtorek o godz. 7.20 i godz. 20.00.

Radio Gdańsk

Niedziela 7.05–7.25 „W Drodze” (magazyn katolicki)

„Gość Niedzielny”

Zapraszamy do lektury gdańskiego wydania tygodnika „Gość Niedzielny”.

► Ks. Rafał Starkowicz - „Tworzyli historię przekazują pamięć”. W gdańskim Dworze Artusa 14 grudnia odbyła się uroczystość wręczenia nagród laureatom trzeciej edycji nagrody „Świadek Historii”.

► Jan Hlebowicz - „Na łóżku przy stole”. Skończyliśmy śpiewać kołędy i mieliśmy łamać się opłatkiem. Ktoś delikatnie złapał mnie za ramię. „Pani Emilia umiera” – oznajmiła jedna z pielęgniarek. A pod mną ugięły się nogi...

► Justyna Liptak - „Gdy Bóg mówi: skacz!”. Ma 33 lata i kilkadziesiąt tysięcy kilometrów „w nogach”. A wszystko zaczęło się, kiedy jeszcze nie było go na świecie.

